

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΑΙΟΝ ΤΟΥ 1884.

ὦ Μάϊε, κἄν εἰς αὐτὸν ἐπίστευα τὸν χρόνον,
Πῶς δὲν θὰ ἔλθῃς καθὼς πρὶν μ' ἀνθέων πανοπλίαν,
Μὲ μύρτον εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ κώμους ἀηδόνων.
Στρατοπεδάρχην ἤλπιζα νὰ σ' ἶδω νεανίαν,
Ἀντὶ ἀνθέων φέροντα τῆς Λαύρας τὴν σημαίαν
Μὲ τοῦ Μζαούλη ψάλλοντα τὸ πυροβόλον πάλιν,
Μ' ἀρώματα πυρίτιδος, μὲ ῥοδοδάφνην νέαν,
Κ' ἱππεύοντα τὸν κεραυνὸν καὶ τὴν ἀνεμοζάλην!
Ἐπίστευα εἰς ὄνειρα κ' εἰς ἐθνικὰς ἐλπίδας·
Φεῦ· ἐλησμόνουν, ὅτι ζῇ ὁ νέος Ἀνταλκίδας

Ἐπίστευα συνέντευξιν πῶς ἔχομεν ἀγίαν
Εἰς τῆς Ἡπείρου τὰ βουνά, τὸν δρόμον τῆς Λαρίσσης·
Ἐπίστευα πολεμιστὴς εἰς μάχης τρικυμίαν,
Εἰς ἄλλους κήπους, ἄλλην γῆν, φαιδρῶς νὰ χαιρετήσης...
Ἐπίστευα, καθὼς ὁ παῖς εἰς ὄνειρα πιστεύει,
Ὅτι θὰ θραύσωμεν κ' ἡμεῖς τὰ γηραιὰ δεσμά μας,
Πῶς δὲν θὰ ἦναι ἡ Ἑλλάς καὶ τῶν Ρωμούνων χλεῦη,
Καὶ ὅτι πέλαγος καὶ γῆ θάκουσούν τὸ γομόμα μας.
Ἐπίστευα εἰς τὸν λαὸν κ' εἰς ἐθνικὰς ἐλπίδας·
Φεῦ· ἐλησμόνουν ὅτι ζῇ ὁ νέος Ἀνταλκίδας.

Ἐπίστευα πῶς σύσσωμον θὰ ἐγερθῇ τὸ γένος
Τοῦ Ἀνταλκίδα τὴν αἰσχρὰν συνθήκην νὰ ξεσχίσῃ.
Ἐπίστευα, ὅτι λαὸς, τοσοῦτον ὕβρισμένος,
Θὰ ἐπροτίμα θάνατον ἀντὶ νὰ κοκκινήσῃ
Ἐπίστευα πῶς ἡ Ἑλλάς ἡδύνατο κ' ἐκείνη
Νὰ ὀσφρανθῇ πυρίτιδα κἄν ὡς ὁ Σέρβος....πλάνη·
Ἐν μόνον εἶναι ἀληθὲς τοῦ ἔθνους ἡ αἰσχὺνῃ!
Εἶναι γραμμένον ἡ Ἑλλάς ὡς σκώληξ νάποθάνῃ·
Ἐπίστευα εἰς ὄνειρα κ' εἰς ἐθνικὰς ἐλπίδας·
Φεῦ· ἐλησμόνουν ὅτι ζῇ ὁ νέος Ἀνταλκίδας.

Φέρε μας ἄνθη, τῆς σκηνῆς νὰ στέψωμεν ἑταίρας·
Ἀρώματα νὰ λείψωμεν τὴν κόμην ὡς παρθένοι.
Δός μας σκιάδας, Μάϊε καὶ δροσεράς ἡμέρας.
Εἰς ἄλλην ἂς βλαστάνῃ γῆν ἡ δάφνη ἀνθισμένη.
Εἶναι τραχὺς καὶ δύσβατος ὁ δρόμος τῆς Ἡπείρου,

Κ' εἶναι μακρὰν ἡ Λάρισσα· ἐρρέτωσαν οἱ μόχθοι·
Εἶναι πολὺ ἐγγύτερον τὸ κύμα τοῦ Φαλήρου,
Κι' ἔχει θιάσους Γαλλικοὺς ἢ δροσερά του ὄχθη.
Ἐπίστευα εἰς ὄνειρα κ' εἰς ἐθνικὰς ἐλπίδας·
Φεῦ· ἐλησμόνουν ὅτι ζῇ ὁ νέος Ἀνταλκίδας.

Ἐπίστευα, πλὴν δότε μου ὀλίγον, φίλοι, οἶνον·
Πολὺν, πολὺν... τῆς μνήμης μου νὰ πνίξω τὴν αἰσχύνην·
Ἐρρέτωσαν οἱ πόλεμοι κ' αἱ τύχαι τῶν Ἑλλήνων,
Εἶμαι φιλάνθρωπος κι' ἐγώ· λατρεύω τὴν Εἰρήνην.
Οἶνον καὶ πάλιν, μέχρις οὗ νὰ τελευτήσω· οἶνον
Ἔως νὰ παύσω ὄνειρα νὰ βλέπω· κ' ἔως ὅτου
Νὰ λησμονήσω καὶ αὐτὸν τὸν Ἀνταλκίδαν πίνων,
Καὶ ἂν προκύπτουσιν ἰδῶ τὴν ὄψιν τοῦ προδότου...
Ἐπίστευα εἰς ὄνειρα κι' εἰς ἐθνικὰς ἐλπίδας·
Φεῦ· ἐλησμόνουν ὅτι ζῇ ὁ νέος Ἀνταλκίδας.

Α. Παράσχος.

Ἡ δημοσίευσίς τοῦ περὶ ἀντιπολιτεύσεως ἄρθρου τοῦ συ-
νεργάτου μας **Δὸς του**, ἀντιστρατευομένου πρὸς τὰς ἰδέας
τῆς Διευθύνσεως, οὐδένα πρέπει νὰ ἐκπλήξῃ, διότι ἐν ταῖς
στήλαις τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν παραδεχόμεθα πλήρη ἐλευθε-
ρίαν συζητήσεως. Τὸ φρόνημα ἡμῶν περὶ ὅλων τῶν ζητη-
μάτων, γενικῶν τε καὶ εἰδικῶν, τῶν ὁποίων ἄπτεται ὁ
ἡμέτερος συνάδελφος, κολακευόμεθα νὰ πιστεύωμεν ὅτι εἶ-
ναι γνωστὸν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταίς.

ΤΟ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» ΕΝ ΒΙΕΝΝῃ

ΓΑΜΟΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ

Βιέννη, 26 Ἀπριλίου.

Οὐδὲν συμβεβηκὸς δύναται νὰ προκαλέσῃ, καὶ ἀπὸ τῶν
περάτων τῆς γῆς, περισσότερον κόσμον, ἢ ὅσον ὁ θάνατος,
οἱ γάμοι καὶ αἱ βεπτίσεις τῶν Αὐτοκρατόρων καὶ τῶν βα-
σιλέων! Εἰς τὸν θάνατον τοῦ τσάρου διεκρίνοντο καὶ Κινέ-
ζοι νεκροπομποὶ, εἰς τὴν βάπτισιν τοῦ Κωνσταντίνου μας
ἡδύνατό τις ν' ἀριθμήσῃ ὅλον τὸν Ἑλληνισμόν, τοὺς δὲ
γάμους τοῦ αὐτοκρατορικοῦ πρίγκηπος τῆς Αὐστρίας πλέον
τοῦ ἑκατομμυρίου ἄνθρωποι προετοιμάζονται νὰ πανηγυρί-
σωσιν ἐν μόνῃ τῇ Βιέννῃ!

Μεταξύ τῶν περιέργων ἤμην καὶ ἐγὼ μετὰ χιλίων ἀκόμη Τεργέσταιων συνταξιδιωτῶν μου. Τὴν ἐβδόμην πρωΐνῃν ὤραν τῆς 25 Ἀπριλίου ἡ ἀμαξοστοιχία ἐξέπεμπε τὸν δῆν αὐτῆς συριγμόν, καὶ ἤρχισε κινουμένη βραδέως, σύρουσα ὀπισθὲν τῆς τεσσαράκοντα βαγόνια πεπληρωμένα ἀνθρώπων, πραγμάτων καὶ γυναικῶν. Μία μετὰ τούτων ἦτο ἀληθὴς καλλονή: εἰς τὸ πρόσωπόν της ἠδυνάμεθα νὰ καυχήθωμεν καὶ ἡμεῖς ὅτι φέρομεν τὴν βασίλισσάν μας εἰς Βιέννην! Κρίμα μόνον ὅτι δὲν συνέπεσε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ βαγόνιόν μου ὅπως καταστήσῃ καὶ ἐμὲ ὀλίγον βασιλέα της!..

Τὸ ἀπὸ Τεργέστης εἰς Βιέννην ταξίδιον διαρκεῖ δέκα καὶ ἕξ ὥρας διὰ τοῦ κατ' εὐθείαν σιδηροδρόμου, καὶ εἴκοσι τέσσαρας διὰ τοῦ τῶν προσεγγίσεων. Ἡμεῖς ὑπῆρξαμεν ταξιδιωτὰς τοῦ δευτέρου. Αἱ προσεγγίσεις αὐταὶ δὲν ἀπείχον ἀλλήλων πλέον τῆς ἡμισείας ὥρας ἢ καὶ τοῦ τετάρτου, ὅλαι ὅμως ἦσαν μακρότεροι τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμου, ὅστις δὲν εἶναι μακρότερος τοῦ διευθυντοῦ του!

Ὅγδοήκοντα τοιαύτας προσεγγίσεις ἐκάζομεν! Καὶ τώρα τί πρῶτον, τί δ' ὕστατον ν' ἀναπολήσω κατὰ τὴν πορείαν τοῦ σιδηροῦ ἡμῶν ἀτμοδρόμωνος; Τὴν διάβασιν διπλῶν γεφυρῶν, ἢ τὴν διάτρησιν τῶν ὀρέων; Τὴν ὑπέρβασιν τῶν ποταμῶν ἢ τὴν διάσχισιν τῶν δασῶν καὶ τῶν κοιλάδων; Καὶ τώρα μὲν ἡ ἀμαξοστοιχία ἡμῶν ἐταχυπόρει ἀνὰ τὰς εὐρείας καὶ καταπρασίνους πεδιάδας, ὡς πυρόσκαφον ἐν τῇ ἀνοικτῇ θαλάσῃ· τώρα εἰσέρχεται εἰς μέγα ὑπὸ τὸ βουνὸν χάσμα ὡς ὑπερμεγέθης βόας εἰς τὴν κοίτην του· ἄλλοτε ἐσύρετο ὡς κροταλίας ἐντὸς πυκνοτάτου δάσους, καὶ ἄλλοτε ὡς σχοινοβάτης ἐχόρευεν ἐπὶ μακροτάτων γεφυρῶν, κάτωθι τῶν ὁποίων ἐκρέμαντο βάραιρα καὶ φάραγες ἀβυσσαλεοί!

Ἐν τούτοις τὸ μεγαθέριον ἐκεῖνο, μακρὰν τοῦ νὰ ἐμποιῇ τὸν φόβον, ἐπροκάλει κατὰ τὴν διάβασιν του βαθύτατον σεβασμόν, ὥστε διέβαιναν ὁ μέγιστος τῆς ἀνθρωπότητος εὐεργέτης! Καὶ ἀληθῶς, οὔτε εἰς τὸν Ἀλέξανδρον καὶ τὸν Σωκράτην, οὔτε εἰς τὸν Καίσαρα καὶ τὸν Σεκσπῆρον, οὔτε εἰς τὸν Πλάτωνα καὶ τὸν Ναπολέοντα, οὔτε εἰς πάντας ἡμῶν τὸν ἀνθρωπότης ὀφείλει τοιαύτας χάριτας ὅσας εἰς τὸν ἀτμόν! Καὶ εὗρισκω τοῦτο πολλὰ φυσικόν, σκεπτόμενος ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ ἄτομα ὅσον προνομιούχα καὶ ἀν ἐγεννήθησαν, ὅσον πεπιεσμένοι καὶ ἀν περιέκλειον ἐν ταῖς κεφαλαῖς των ἀτμόν, μίαν ἡμέραν ἐπρεπε νὰ ἐξατμισθῶσιν· ἀλλ' ὁ ἀτμός αὐτός, ἡ καπνοδόχος αὐτῇ πηγῇ, εἶναι αἰώνιος, εἶναι ἀνεξάντλητος! ὁ ἀτμός εἶναι ὁ θεὸς τῆς ἀνθρωπότητος! Καὶ ὅταν λέγωμεν: πιστεύω εἰς θεόν, εἶναι τὸ ἴδιον ὥστε ἐλέγομεν: πιστεύω εἰς ἕνα ἀτμόν. Εὐτυχεῖς οἱ λαοὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες ἤγειραν περισσότερους ναοὺς, τουτέστιν σταθμοὺς, εἰς τὸν παντοκράτορα αὐτόν... Αἱ, ἡμεῖς οἱ πτωχοὶ Ἑλληνες διατελοῦμεν ἐτι ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀγνοοῦμεν τὸν ἀληθινὸν θεόν...

Εἰς Βιέννην ἐφθάσαμεν τὴν πρωτὰν τῆς ἐπομένης· μακρόθεν ἐτι καὶ εἰς ἀπόστασιν δέκα λεπτῶν διεκρίναμεν, ὡς πτηνὰ ἀνιπτάμενα ποικιλόχρσα, ἀπείρους σημαίας τοῦ Δ.

στριακοῦ καὶ τοῦ Βελγικοῦ βασιλείου. Ἡ πρώτη ἐντύπωσις ἦν προξενεῖ ἡ Βιέννη εἰς τὸν εἰσερχόμενον εἰς τὰ προάστεια αὐτῆς, ὅσον ἀγροικογιάννης καὶ ἀν εἶναι, δὲν τὸν ἐκπλήσσει, ἀν μάλιστα ὁ ἀγροικογιάννης αὐτὸς ἐπεσκέφθῃ πρότερον καὶ τὰς ἰδικὰς μας Ἀθήνας. Ἀλλὰ καθὼς ὁ ταξιδιωτὴς προχωρεῖ, καὶ παρέρχεται τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο ἀντικείμενα ἐν οἷς ἡ τέχνη καὶ ἡ ἐπιστήμη ἔστησαν τὸν θρόνον των, ἡ ἐντύπωσις αὐτοῦ ἀναπτύσσεται, λαμβάνει μείζονας διαστάσεις, διανέμεται μετὰ τὸν ὅλον αὐτοῦ τῶν αἰσθήσεων, μέχρις ὅτου εἰσερχόμενος εἰς τὴν κυρίως πόλιν, τὴν περικυκλουμένην διὰ τῆς Ring-strasse τῆς δακτυλιδωτῆς λεγομένης ὁδοῦ, ἐκπέμπει ἐν ἐπιφωνηματικόν: Ὁ! ἐξερχόμενον οὐ μόνον ἀπὸ τοῦ στόματος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ!

Ἡ πόλις τῆς Βιέννης περιβάλλεται διὰ τῆς δακτυλιδωτῆς ὁδοῦ, — ἀντικαταστήσας τὰ πρότερον τείχη — ἥτις ὀνόματι μὲν σημαίνει δακτύλιον, πράγματι ὅμως σχηματίζει πεντάγωνον. Ὁ δακτύλιος αὐτὸς ἔχει περιφέρειαν δύο ὥρων, καὶ ἐννέα ὀνομασίας εἰλημμένας ἐκ τῶν ἐννέα σημαντικωτέρων ἀντικειμένων τῆς ὁδοῦ. Οὕτω, ἐκ τοῦ ὀνόματος τῶν ἀνακτόρων ἡ ὁδὸς καλεῖται Bourg-ring, ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ μελοδράματος ὀνομάζεται Opern-ring καὶ καθεξῆς.

Ἡ πόλις τῆς Βιέννης μετὰ τῶν προαστείων διαιρεῖται εἰς δέκα παραρτήματα, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἀποτελεῖ ἕνα δῆμον, καὶ τὰ δέκα δ' ὁμοῦ ἀντιπροσωπεύονται ὑπὸ ἰσαριθμῶν Δημάρχων. Ἀλλ' ἡ δεκάς αὕτη ἀποτελεῖ ἐνιαῖόν τι ἁρμονικόν καὶ ἀνάλογον, ἀπὸ τοῦ ἡ πόλις εἶναι ἀναλόγως παντοῦ ἡ αὐτή. Δὲν ὑπάρχει δὲ ἐν τῇ δεκάδι ταύτῃ οὐδὲ ἕχνος Σούτσου ἢ Κυριακοῦ, διότι τὸν νερὸν τῆς Βιέννης εἶναι κρυστάλλινον, σκόνῃ δὲν τολμᾷ ν' ἀναφανῇ οὐδαμοῦ, αἱ δὲ ὁδοὶ τῆς ἀπαστρέπτουσιν ἐκ τῆς καθαρότητος.

Ἡ ὁδὸς δακτυλίου ἐν Βιέννῃ ἀπολήγει εἰς ὁδὸν ἄλλην ἀποτελοῦσαν τὰ ἄκρα τῆς μεγαλοπόλεως καὶ φέρουσιν εἰς ἀπέραντον δάσος, τὸ καλούμενον Πράτερ, ἐν ᾧ δενδροστοιχίαι εἰς ἄορατον μῆκος, ἀνθῶνες, γέφυραι, πτηνὰ καλλιθέλαδα, λίμναι, ξενοδοχεῖα, οἰκήματα ἀπεικονίζουσι παράδεισον τοῦ ἐξοχικοῦ κόσμου. Εἰς τὸν παράδεισον αὐτὸν προκειμένου νὰ εἰσέλθωσιν οἱ αὐτοκράτορες τῆς Αὐστρίας καὶ οἱ βασιλεῖς τοῦ Βελγίου μετὰ τῶν διαδόχων αὐτῶν μελλονύμφων καὶ τῆς αὐλῆς, συνῆλθον περὶ τὰς 800 χιλιάδας ἀνθρώπων ὅπως ἴδωσι τὴν βασιλικὴν ταύτην πομπήν.

Ἡ ὁδὸς τοῦ δακτυλίου περιβάλλεται διὰ κολοσσαίων τὸ μέγεθος καὶ καλλιτεχνημάτων τὴν ἀρχιτεκτονικὴν κτιρίων. Ἐκαστον τῶν κτιρίων αὐτῶν παρίστανε καὶ ἐν φρούριον, ἐπὶ τῶν τειχῶν τοῦ ὁποίου ἐκυμάτιζον ἐκ χρυσοῦ καὶ μετάλλου κεντημένοι αἱ σημαίαι τῶν συζευγνυμένων ἐπικρατειῶν. Ἀπαντὰ τὰ μέγαρα ταῦτα εἶχον λάβει ἀλλοῖαν ὄψιν ὡς ἐκ τῶν ἐκτεθειμένων ἐξω τῶν παραθύρων καὶ τῶν ἐξωστῶν ταπήτων καὶ ἄλλων ὑφασμάτων, τῶν ποικιλοχρῶν ἀνθῶν, ἅτινα μετέβαλλον αὐτὰ εἰς κρεμαστὰς κήπους, τῶν διαφόρων τῆς προπαρασκευαζομένης φωταψίας συμπλεγμάτων καὶ τῶν οὐρανοβλέπων γυναικῶν αἰτίνας ὡς ἄγγελοι ἐκρέμαντο εἰς τοὺς παραδεισίους ἐκείνους ἐξώστας! Εἰς τῶν ἐξωστῶν τούτων εἶχε μεταβληθῇ εἰς παραπέτασμα ἐκ καμελιῶν, ἐξω τοῦ ὁποίου ὡς πτηνὰ προέκυπτον αἱ κεφαλαὶ μυροβλήτων παρθένων! ἕτερος εἶχε λάβει τὴν μορφήν κανίστρου κρεμαμένου ἀπὸ τῆς ζώνης τῆς οἰκίας, ὡς ἀνθοπώλιδος! Ἄλλος ἐξώστης εἶχε μεταμορφωθῇ εἰς ῥιπίδιον ἐκ πολυτίμων καὶ αὐτὸ ἀνθῶν. Ἀλλὰ τὸ ῥιπίδιον τοῦτο μοι ἐφάνη ὀλίγον τερατώδες, καὶ ἐκόντα ἄκοντα με-

ἔφερεν εἰς τὰς γυναῖκας τῶν γιγάντων καὶ τῶν κυκλώπων, εἰς τὰς αὐταὶ ἡσθάνοντο τὴν ἀνάγκην ῥιπιδίων! Πολλοὶ ἐξώσται ἐκαλύπτοντο ὑπὸ τεχνητῶν ῥοδωνιδῶν, καὶ ἄλλοι ἐκοσμοῦντο μὲ τὰ ὀνόματα τῶν μελλονύμφων βασιλέων κρατούμενα ἀπὸ τῶν χειλέων τῶν ἀνθῶν!! Ἐν δολόκληρον πάτωμα τοῦ Grand-Hotel ποιεζονύετο ἐξ ἀπλουστάτων χόρτων τοῦ ἀγροῦ· ἡ ἀντίθεσις αὕτη τῆς ἀπλῆς πρασινάδας πρὸς τοὺς τεχνητοὺς καὶ πλουσίους ἀνθῶνας μοι ἐκίνησε πολλὴν τὴν περιέργειαν· ἀργότερον ἐμάνθανον ὅτι ὁ πρίγκιψ τῆς Οὐαλίας μετ' ὧν τῶν ἰδιοτρόπων αὐτοῦ ἀκολούθων, εἶχε κατασκευάσει ἐν τῷ ξενοδοχείῳ ἐκεῖνον.

Κατὰ τὴν Ὁδὸν Δακτυλίου εἶχον ἐγεγερθῇ ἀψίδες πολλαὶ καὶ ἡρῶα κἀτωθὶ τῶν ὁποίων ἐμελλον νὰ διέλθωσιν οἱ ἀναμενόμενοι βασιλεῖς, ὅπως μεταβῶσιν εἰς τὸ ἐξοχικὸν Praeter. Περὶ τὴν ἑκτὴν ὥραν ἡ προσδοκία κατέστη ἀνυπόμονος, καὶ εἰς τὸ Sie Kommen! ἔρχονται! ἔρχονται! πάντες ἐστράφησαν πρὸς τὸ μέρος τῶν ἀνακτόρων ὅθεν ἐφαίνετο ἡ πρώτη αὐτοκρατορικὴ ἄμαξα. Ταύτην ἡνιόχει μονόφθαλμος στρατηγός, ἀπωλέσας τὸν ὀφθαλμὸν του ἐν τῇ μάχῃ! Εἰς τὴν θέαν τοῦ ἀνδρὸς αὐτοῦ, πρὸ τοῦ ὁποῦ μὴχανικῶς ἀπεκαλύφθη, ἀνεμνήσθη τῶν ἰδικῶν μας στρατηγῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν ἀλδοῦν, ἐκ τῶν ὁποίων οὐδένα ἐνθυμοῦμαι τοιαύτης φύσεως μονόφθαλμον, μόνον ὀλίγους μύωπας ἐνθυμοῦμαι! — Μετὰ τὴν πρώτην αὐτὴν ἄμαξαν καὶ εἰς μικρὰν ἀπόστασιν, ἤρχετο ἡ φέρουσα τοὺς δύο βασιλεῖς, τοὺς τοὺς ἡκολούθουν οἱ μελλονύμφοι, καὶ τοὺς τοὺς πάλιν αἱ δύο βασίλισσαι. Μετ' αὐτάς ἤρχετο ἡ αὐλὴ φερόμενη ἐπὶ ἐξήκοντα αὐτοκρατορικῶν ἄμαξων!!

Ὁ λαὸς εἰς τὴν ἐμφάνισιν τῆς βασιλικῆς ἀκολουθίας ἐζητωκραύγασεν ἐνθουσιωδῶς· αὕτη δὲ διὰ μέσου ὄλου τοῦ πλήθους εἰσῆλθεν εἰς τὸ Πράτερ, ὅπου μετ' ὀλίγον ἐγένετο ἄφαντος· πλανηθεῖσα εἰς τὸ κατὰκτιον δάσος. Μετὰ δύο ὥρας σειρά ἀρμάτων χρυσοτεκτων ἐφάνη ἐρχομένη μακρόθεν ὑπὸ τὸ ἐρυθρόλευκον φῶς ἀοράτου κατὰ μήκους σειρᾶς φανῶν κρεμαμένων ἐπὶ τῶν κλάδων τῆς μακρᾶς δενδροστοχίας. Οἱ βασιλεῖς ἐπανήρχοντο εἰς τὰ ἀνάκτορα!..

Βιέννη, 20 Ἀπριλίου

Τὸ ἀληθές ἐστίν· ὅτι, ὅτε ἐπεχείρουν νὰ δώσω εἰς τοὺς ἀναγνώστῃς τοῦ **Μὴ Χάνεσαι** μικρὰν ἰδέαν τῶν γάμων τοῦ διαδόχου τῆς Αὐστρίας καὶ τῶν συμπαρομαρτουσῶν αὐτοῖς ἑορτῶν, δὲν ἐφανταζόμην ποτὲ, ὅτι τὸ μεγαλεῖον τῶν ἑορτῶν αὐτῶν ἤθελε καταστήσει τοσοῦτον ἀσθενῆ τὴν περιγραφικὴν μου ἐπιχείρησιν, ὥστε ἡ πτωχὴ γραφίς μου θὰ ἐδραπέτευεν ἂν σιδηρὰ τριάς δακτύλων δὲν τὴν ἐκράτει σφιγκτὰ καὶ δὲν τὴν ἡνάγκαζε νὰ χαράξῃ ἐπὶ τοῦ χάρτου ἔστω καὶ ἀραβουργήματα! Μ' ὅλην δὲ τὴν ἐλληνικὴν αὐτῆς ἐθνικότητα θὰ προτιμήσῃ τὴν φορὰν ταύτην νὰ συντριβῇ περιγράφουσα ἢ νὰ δραπετεύσῃ καταλείπουσα ῥίψας τοὺς ἀναγνώστῃς εἰς τὴν ἀγωνιώδη προσδοκίαν τῆς περιγραφῆς.

Ἡ πριγκιπέσσα Στεφανία μετὰ τὴν εἰς Βιέννην ἄφικν αὐτῆς καὶ τῶν γονέων της καὶ τὴν ἐγκάρδιον δεξίωσιν της ὑπὸ τῶν Αὐτοκρατόρων καὶ μελλογάμβρου διαδόχου τῆς Αὐστρίας, κατέλυσεν εἰς τὸ Θερσιανὸν ἀνάκτορον. — Τὴν ἐπομένην περὶ τὴν πρώτην ὥραν μ. μ. ὁ μελλονύμφος ἐμελλεν ἐν τῇ μεγίστῃ πομπῇ εἰς ὧν εἶδε ποτε θνητὸς ὀφθαλ-

μὸς, νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν καὶ νὰ διευθυνθῇ ἡ βασιλοπαις περιστρεφὰ εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἀετιδῆος! Αἱ ὁδοὶ δι' ὧν ἐμελλε νὰ διέλθῃ ἡ νύμφη ἦσαν ἐστρωμέναι ἐξ ἀνθέων καὶ ἐστολισμέναι διὰ σημαίων τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Αὐστρίας, τῶν ὁποίων τὰ ἄκρα ἐθώπευον τοὺς διαβάτας ἐν ᾧ τὰ ἄλλα ἄκρα ἀνηρτῶντο ἀπὸ τῆς κορυφῆς τηλεγραφικῶν στύλων! Εἰς πολλὰ μέρη τῶν ὁδῶν εἶχον ἐγεγερθῇ ἀψίδες, σειραὶ μάρμαρινων κιόνων, ἡρῶα καὶ ὀβολοὶ τεχνητοὶ ἐκ βελούδου ἐρυθροῦ ἐφ' ὧν ἐλαμπον χρυσοὶ τῆς Αὐτοκρατορίας τὰ στέμματα. Ἐπὶ τῶν πλείστων καὶ πλατυτάτων σημείων ὅθεν ἐμελλε νὰ διέλθῃ ἡ Στεφανία εἶχον ἐγεγερθῇ βήματα· μία μόνη θέσις ἐπὶ τῶν ὁδῶν αὐτῶν ἀνῆλθε μέχρι τῆς τιμῆς τῶν πενήντην φράγκων! ἐν παράθρονον ἤξιζεν 100 φοιρῖνια! εἰς δὲ ἐξώστης ἀνω τῶν πεντακοσίων φράγκων! Μολονότι δὲ ἡ εἰσοδος τῆς Στεφανίας ἐμελλε νὰ γίνῃ τὴν πρώτην, ὡς ἔλεγον, ὥραν μ.μ., χιλιάδες ἀνθρώπων, πρὶν ἢ ὁ ἀλέκτωρ ψάλλῃ τὸ ἑθνικὸν αὐτοῦ ᾄσμα, συνέρρεον ἀπὸ τῶν πολλῶν τῆς πόλεως σημείων ὅπως καταλάβωσι θέσιν ἐπὶ τῶν διαβατικῶν ὁδῶν. Τὰς tribunes ἐν τούτοις διεδέχθησαν ὅπισθεν αὐτῶν ἄλλαι ὑψηλότεροι, καὶ ταύτας πάλιν διποδοὶ κλίμακες ὑπερῦψηλοι καὶ τὰς κλίμακας ὑψηλότεραι ἄλλαι, καὶ ταύτας αἱ στέγαι, καὶ τὰς στέγας τὰ... κωδωνοστάσια!! καὶ ὅλα αὐτὰ ἐνοικιάζοντο καὶ ἐξεμεταλλεύοντο πολὺ ἀκριβὰ!!

Ἐν τούτοις ἀπὸ τῆς ἐνδεκάτης π.μ. ὥρας ἤρξαντο παρατασσόμενοι οἱ στρατοὶ καὶ οἱ πρὸς συνοδείαν τῆς μελλούσης αὐτοκρατειρᾶς ἐντεταλμένοι, μεταβαίνοντες εἰς τὸ Θερσιανὸν πρὸς παραλαβὴν της. Τὴν πρώτην ἀκριβῶς ὥραν ἡ Στεφανία ἐξήρχετο μετὰ τῆς μητρὸς της τῶν ἀνακτόρων αὐτῆς διευθυνομένη εἰς τὰ αὐτοκρατορικὰ ἀνάκτορα. Ἐν ἑκατομμύριον ἀνθρώπων ἀνέμενε τὴν λευκὴν νύμφην. Ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Βιέννης εἶχον ἀφήσει τὰ οἰκήματά των· ἅπανα δὲ ἡ πόλις εἶχεν ἐρημωθῇ συγκεντρωθεῖσα εἰς ἓν σημείον, ὡς ἐρημοῦνται οἱ περισσότερῶνες ὅταν οἱ κάτοικοι αὐτῶν εἰς τὴν πρωϊνὴν ἐμφάνισιν τῆς τροφῆς τῶν σπευδουσιν ἱπτάμεναι περὶ τὴν σιτοφόρον αὐτῆς ποδιάν!

Ἡ συνοδεία τῆς Στεφανίας εἶχε τι τὸ αἰθέριον, τὸ φανταστικόν, τὸ μαγικόν· εἶχε τι τὸ ὁποῖον μόνῃ ἡ ποίησις ἠδύνατο ν' ἀπεικονίσῃ καὶ ὁ χρωστήρ νὰ ζωγραφίσῃ πιστῶς. Ὁ πεζὸς λόγος, ὅσον περὶ τοῦ καὶ ἂν εἶναι, καὶ Νικηταρᾶς ἀκόμη, θέλει μένει κατὰ πολὺ ὀπίσω παρακολουθῶν τὴν πομπὴν ἐκεῖνην, ἥτις ἄλλως τε ἐγένετο ἱππική!

Τῆς Στεφανίας προηγίτο ἐν τάγμα ἱππέων καθιμένων ἐπὶ ἰσπανικῶν ἱππῶν, ὧν τῆς αὐτῆς ἡλικίας, τῆς αὐτῆς γενεᾶς καὶ μονονουχὶ τῆς αὐτῆς μητρὸς! Τούτους ἡκολούθει ἕτερον τάγμα ἐκ μαύρων ἀραβικῶν ἱππῶν τοῦ ἐνὸς ἀπαραλλάκτου μὲ τὸν ἄλλον, ὡς συντροφιά μετεμφιεσμένη en domino noir? Κατόπιν αὐτῶν ἤρχετο ἕτερον τάγμα ἀποτελούμενον ἐξ ἀγγλικῶν ἱππῶν, οὐρανίων ζῶων ταχύτητος καὶ εὐγενείας καὶ ὧν ὁμοιοχρόνων! Ἐτερον σῶμα οὐγγρικοῦ ἱππικοῦ ἐκ σφριγῶντων καὶ βουκεφάλων ἀληθῶς ἱππῶν, εἶπετο τῶν ἀγγλικῶν κελήτων. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ ὅλης αὐτῆς τῆς ἱππικῆς ἀκολουθίας ἀποτελούσης τὴν αὐτοκρατορικὴν φρουρὰν, διεκρίνοντο στρατάρχαι, πρίγκιπες, δούκες, μεγαλόσταυροι, πρῶθυπουργοί, ἐν οἷς καὶ ὁ πρῶτος Ἀνδράσσης, αὐλικοὶ ἄλλοι, θεράποντες, ὑπηρέται τῆς αὐλῆς, οἰνοχόοι, κλειδοκράτορες, δῆμαρχοι, ὑπουργοί, καρδινάλιοι κτλ. κτλ. φερόμενοι ἐπὶ ἄμαξων χρυσοεντῆτων, κεχρωματισμένων μὲ τὰ χρώματα τῆς Αὐστρίας, καὶ συρμένων ὑπὸ ἐξ πετεροφόρων ἱππῶν! Τέλος ἐφάνη ἡ φέρουσα τὴν Στεφανίαν ἄμαξα!

Ἡ ἄμαξα αὐτὴ ἦτο μᾶλλον θρόνος, αἰθουσα, κιόσκι, εἰ-
κονοστάσιον, παρὰ ἄμαξα! Ἐπὶ τοῦ ὀλοχρύσου αὐτῆς σκελε-
τοῦ ὑψοῦντο τέσσαρες χρυσελεφάντινοι στύλοι! Ἐπ' αὐτῶν
ἐστηρίζετο θόλος, κάτωθεν τοῦ ὁποίου ἐκρέμαντο παραπε-
τάσματα θαμβοῦντος μεγαλείου, ἄνωθεν δὲ ἴστατο τὸ αὐ-
τοκρατορικὸν στέμμα τῆς Αὐστρίας—οἱ ἀετοὶ αὐτῆς—ζη-
τοῦντες ἐπὶ τῶν πτερύγων τῶν νὰ φέρωσι τὴν Στεφανίαν
εἰς τοὺς οὐρανοὺς!! Ἐξ ἵπποι κεκαλυμμένοι δι' ὑφασμά-
των, μὲ τὰ ὁποῖα ὀλίγα τῶν λογικῶν ὄντων ἐκαλύφθησάν
ποτε, ἔφερον βραδέως τὴν χρυσάρματον βασίλισσαν! Χρυ-
σοὶ χαλινοὶ, χρυσοὶ ἥνιοχοι, χρυσοὶ τροχοὶ, ὅλα χρυσαῖα...
καθ' αὐτὸ χρυσοχοεῖον!

Ἐν Ἀ! ἠκούσθη, ἐβρόντησεν ὀρθότερον, ἐξελθὼν ἐκ τοῦ
στόματος ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἀνθρώπων εἰς τὴν ἐμφάνισιν
χρυσῆς νύμφης, ἥτις συγκεκινημένη μετὰ τῆς μητρός της
ἐχαιρέτιζε τὸ ὀλοχρύσον ἐκ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ πλήθος! Τὴν
νυμφικὴν ἄμαξαν ἠκολούθησαν ἄλλοι ἵπποι, καὶ ἄλλαι ἄ-
μαξαι, καὶ ἄλλοι στρατοὶ, καὶ ἄλλη συνοδεία, καὶ ἄλλοι,
καὶ ἄλλαι καὶ ἄλλα... Μετὰ μίαν ὥραν ἡ Στεφανία εἰσ-
ήρχετο εἰς τὰ αυτοκρατορικὰ ἀνάκτορα ὅπου τὴν ὑπεδέχθη
καταφιλῶν ὁ διάδοχος καὶ ὁ αὐτοκράτωρ τὴν μητέρα της.
Τὴν αὐτὴν ἐσπέραν περὶ τὰ 170 ἄτομα παρεκάθησαν εἰς τὸ
αὐτοκρατορικὸν γεῦμα.

Ἦδη ὀλίγα περὶ τῆς φωταψίας, καὶ κόπτω τὴν ἀλληλο-
γραφίαν μου μὲ τὸ σέβειμον αὐτῆς. Ἀλλὰ τίνι τρόπῳ νὰ
παραστήσω τὴν φωταψίαν ἐκείνην ἥτις ὑπερέβη τὰς προσδο-
κίας οὐ μόνον ἐμοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν Βιεννέζων αὐτῶν, καὶ
τῶν λοιπῶν χάριν αὐτῆς συρρευσάντων εἰς τὴν Βιέννην ξέ-
νων; Ὑπόθετε τὴν ἐπιστολήν μου αὐτὴν Βιέννην, ἐκάστην
τῶν λέξεών της συνοικίαν, καὶ καθὲν τῶν γραμμάτων της
κτίριον—τώρα βάλε φωτὶς εἰς τὰ κτίρια τῆς ἐπιστολῆς μου
καὶ θὰ ἔχῃς τὴν φωταψίαν τῆς Βιέννης! Ἡ ὑπόθεσις ἀκόμη
ἓνα—μέλαιον μ... τομμύρια ἑκατομμυρίων ἀνημμένων
κηρῶν, βεγγαλικῶν φωτῶν, γκαζ, ἡλεκτρικοῦ φωτός, ἐνώ-
πιον τοῦ ὁποίου τροπαλὴ ἡ σελήνη ἐκρύπτετο εἰς τὰ νέφη,
καὶ τὰ ἀστρὰ εἶχον ἀθεσθῇ πρὸ τοῦ χειροποιήτου ἐκείνου
τῆς νυκτός ἡλίου, καὶ θὰ ἔχῃς τὴν φωταψίαν τῆς Βιέννης!
Καὶ ἐδῶ μὲν φωτοδόλον ἥλιον, ἐκεῖ δὲ στέμματα φωταυγῆ,
παρέκει ἀψίδες φεγγεοζολοῦσαι, μακρότερον πύρινα ἐν συμ-
πλέγμασι τὰ ὀνόματα τῶν βασιλέων, ποικίλαι ἄλλαι φω-
τειναι εἰκόνες, ἐπὶ τέλους μία πυρκαϊὰ εἰς ὅλην τὴν Βι-
έννην!...

Μόνος δὲ ὁ Δούναβις ὑπερεκχειρίζων καὶ καταπλημμυ-
ρῶν τὰς παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ χώρος, δύναται νὰ δώσῃ τὴν
εἰκόνα τοῦ μυρμηκιάζοντος ἐκείνου πλήθους ὅπερ εἰς τὰς δια-
σταυρώσεις τῶν ὁδῶν ἡκινήτει ἐπὶ ὥραν ὀλόκληρον. Εἰς
μίαν σκηνὴν κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἄνθρωποι κατερχόμενοι
ἐστροβιλίζοντο, ὡς γεώμηλα παρασυρθέντα ὑπὸ τοῦ ρεύμα-
τος, καὶ ἐν ᾗ ἔτυχε νὰ συμπαρασύρωμαι καὶ ἐγώ, κατελή-
φθην ὑπὸ γέλωτος ἀκρατήτου, δαιμονιακοῦ!

Τὴν ἐπομένην, ἐνδεκάτην πρωϊνὴν ὥραν, ἐτελοῦντο ἐν τῷ
αὐτοκρατορικῷ ναῷ οἱ γάμοι τοῦ Ῥοδόλφου καὶ τῆς Στε-
φανίας!...

Dock.

(Ρ. Γ.) Περὶ τῆς Στεφανίας ὡς μορφῆς ὁ Αὐτοκράτωρ,
ἅμα μαθὼν τὴν ἐκλογὴν τοῦ υἱοῦ του, εἶπε τὸ γνωστὸν ἐ-
κεῖνο:

— Ἐγὼ εἶχον καλλίτερο γούστο ἀπὸ τὸν Ῥοδόλφον!

ΠΑΙΓΝΙΔΑΚΙ.

Τῇ μίᾳ.

Ἀπὸ τῆς δυὸ ἐλῆτσές της τρελαίνομαι τῇ μίᾳ
Γλυκὰ νὰ τῆς φιλῶ.

Μὰ ἡ ξανθὴ ἀγάπη μου γιὰ μένανε τιμὴ
Μ' ἀρνεῖται, δὲν μ' ἀφίνει, καὶ ἂν παρακαλῶ
Δὲν θέλει ἀπ' τῆς ἐλῆτσές της νὰ τῆς φιλῶ τῇ μίᾳ.

Ἀχ! τὸ φίλι, ἀγάπη μου, δὲν εἶναι ἀτιμία,
Κρίμα δὲν εἶν' βράδυ.

Ἀπὸ τῆς δυὸ σου τῆς ἐλῆτς μονάχα ἃ! τῇ μίᾳ
Νὰ σοῦ φιλήσω ἀφῆς, τῇ μαύρῃ, τῇ μικρῇ.

Ἀχ! τὸ φίλι μου τὸ θερμὸ δὲν θάνατι ἀτιμία.

Θὰ ἰδῇς, θὰ ἴδῃς, ἀγάπη μου, πόση φιλοτιμία
Θὰ ἔχω 'στὸ φίλι.

Ἀπὸ τῆς δυὸ, ἐν ὅσῳ ζῶ, θὰ σοῦ φιλῶ τῇ μίᾳ
Ποῦχες στ' ἀφράτο μάγουλο πορὶ μαύρην, πορὶ καλὴ,
Θὰ ἰδῇς, θὰ ἴδῃς, παρθένά μου, μὲ τί φιλοτιμία.

Ζούγ, Ζούγ.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Γαλακτοῦχον ἄλευρον τοῦ Καρόλου Λάπ
Farine Lactée Lapp

Εὐεργετικὴ τροφὴ διὰ τὰ παῖδια κατὰ τὸν ἱατρὸν
καὶ Α. Ζίρην καθηγητὴν τῶν παιδικῶν νοσημάτων καὶ
διευθυντὴν τοῦ Βρεφοκομείου Ἀθηνῶν.

Παύσατε νὰ τρέφετε τὰ τέκνα σας μὲ ἀραουῖτι, σιμι-
γδάλι καὶ ῥίσι, ἂν θέλετε νὰ μὴ προσβληθοῦν ἀπὸ διάρροϊαν,
ἀπὸ χρονίαν δυσπεψίαν, ἀπὸ ἀτροφίαν, καὶ τέλος ἀπὸ τὸν
θάνατον, καὶ τρέφετε αὐτὰ μὲ τὸ Εὐεργετικὸν Γαλακτοῦ-
χον Ἀλευρον τοῦ Καρόλου Λάπ, τὸ ὁποῖον ἀπεδείχθη ὡς
τὸ μόνον κατάλληλον πρὸς ὑγιεινὴν θρέψιν τῶν παίδων.

Εὐρίσκεται εἰς κουτία φέροντα τὸν τρόπον τῆς χρήσεως
καὶ πωλεῖται ἐν μόνῳ τῷ φαρμακευτικῷ Κ. Ὀλυμ-
πίου ὁδὸς Ἐρμού ἀριθ. 206.

ΤΣΑΙ ΑΓΓΛΙΚΟΝ

ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

THE NOIR QUALITÉ EXCELLENTE

διὰ τοῦ τελευταίου Ἀγγλικοῦ ἀτμοπλοίου

ἐν τῷ φαρμακευτικῷ

Κ. ΟΛΥΜΠΙΟΥ

206.—Ὀδὸς Ἐρμού—206.